

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 726

гр. София, 10.11.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 9-ТИ ТЪРГОВСКИ, в закрито заседание на десети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Светла Станимирова

Членове: Рени Ковачка
Васил Василев

като разгледа докладваното от Светла Станимирова Въззивно частно търговско дело № 20221001000927 по описа за 2022 година

Производството е по чл.274,ал.1,т.1, във вр. с чл.130 от ГПК, във вр. с чл.74 ТЗ.

Образувано е по частна жалба на А. Й. С. против решение №949 от 02.08.2022 г. в частта му, имаща характер на определение, с която е прекратено производството по предявения от жалбоподателя срещу „Метро плюс“-ООД евентуален иск по чл.74 ТЗ за отмяна на решенията, взети от ОСС на 12.03.2021г., поради недопустимост на иска.

Жалбоподателят излага доводи за неправилност на решението в обжалваната му част поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, нарушение на материалния закон и необоснованост.

Твърди, че неправилно съдът е отказал да спре производството на основание чл.229,ал.1,т.4 ГПК при наличие на висящ преюдициален спор, предмет на т.д.№492/2021г. на СГС. Предмет на този спор е иск на настоящия ищец против същото дружество по чл.74 ТЗ, с който се оспорват решения на ОСС от 09.03.2021г., едно от които е решението за изключването му като съдружник. Твърди, че съгласно разпоредбата на чл.140,ал.4 от ТЗ, решението за изключване на съдружник има действие от вписването му в ТР, в който смисъл посочва съдебна практика на ВКС. А към момента на предявяване на иска в ТР по партидата на дружеството не е било заявено вписване на решенията на ОС от 09.03.2021 г., с едно от които ищецът е бил изключен като съдружник. Поради това твърди, че същият е активно легитимиран да предяви иска по чл.74 ТЗ за оспорване на последващите решения от 12.03.2021г.

Излага доводи за недопустимост на решението, позовавайки се на ТР №1 от 09.07.2019г. по тълк.д.№1/2017г., съгласно което въззивно решение,

постановено при наличие на основание за спиране по чл.229, ал.1, т.4 ГПК, е недопустимо и подлежащо на обезсилване като постановено при наличие на отрицателна процесуална предпоставка за упражняване правото на иск по обусловеното дело – висящ преюдициален спор, от значение за правилното решаване на обусловения спор. Моли за обезсилване, алтернативно за отмяна на решението по отношение на иска с правно основание чл.74 ТЗ, прекратено в тази част, и указване за произнасяне по съществото на спора.

В законния срок не е постъпил отговор от ответното дружество.

Софийският Апелативен съд, като провери обжалваното решение в частта му, имаща характер на определение във връзка със събраните доказателства и съгласно законовите разпоредби, приема следното:

Частната жалба е подадена в законния срок от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт и е процесуално допустима.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА поради следното:

Неоснователно е оплакването в частната жалба за недопустимост на решението поради това, че съдът е отказал да спре производството заради висиящността на преюдициален иск, с който се оспорва предходно решение за изключването на ищеца като съдружник в ответното дружество. Правилно съдът е отказал да спре производството. И това е така, защото дори при успешно провеждане на исковете по т.д.№492/21 г., *решението ще има действие занапред и не би възстановило към минал момент качеството на ищеца като съдружник в дружеството.* Затова правилно е отказано спирането на производството, което пък от своя страна не прави настоящото решение недопустимо, както се поддържа от жалбоподателя.

Макар решенията, взети от ОСС на ответното дружество от 09.03.2021г., сред които е и това по т.2 от дневния ред за изключване на ищеца като съдружник, да не са вписани в ТР към момента на проведеното общо събрание от 12.03.2021 г., респ. и към момента на предявяването на иска, а в по-късен момент, *липсата на вписване не влияе върху действието на решението във вътрешните отношения между ищеца като съдружник и дружеството.* Както е приел и първоинстанционният съд, решенията на ОСС относно обстоятелствата, посочени в разпоредбата на чл.140,ал.4 ТЗ, между които е и изключването на съдружник, във вътрешните отношения между съдружниците и дружеството с ограничена отговорност *пораждат незабавно действие.* Практиката на ВКС в това отношение е константна и напълно се споделя от настоящия състав. В този смисъл са решения: № 690 от 03. 12.2008 г., по т.д.№ 349/2008 г. на II т.о.; № 135 от 09.11.2009 г., по т. д. № 184/ 2009 г. на I т.о., № 39 от 15.04.2011г., по т.д.№ 526/2001г. на I т.о.; № 90 от 11.09.2009 г., по т.д.№ 439/2008 г. на II т.о., № 100 от 04.06.2010 г., по т.д. № 799/2009 г.

С оглед незабавното действие на решенията от 09.03.2021г. във вътрешните отношения между ищеца и дружеството, което не е в зависимост от вписването по чл.140, ал.4 ТЗ, той е загубил качеството си **на съдружник** поради изключването му като такъв и към датата на провеждане на ОС на 12.03.2021 година не е имал това качество.

Съгласно задължителните указания, дадени в ТР №1/2002г. на ОСГК на ВКС, решенията на органите на дружеството подлежат на атакуване само от лице, които има качество на съдружник в ответното дружество към датата на вземане на тези решения. Липсата на това качество *води до недопустимост на процеса поради липса на активна процесуална*

легитимация на лицето, което е иницириало исковото производство с икове по чл.74 ТЗ. В настоящия случай ищецът А. Й. С. е загубил качеството си на съдружник след 09.03.2021г., когато е взето решението за изключването му. В този смисъл е Решение №128/19.11.2009г. по т.д. №269/2009г. на ВКС, I т.о.

Затова към 12.03.2021г., когато са взети атакуваните в настояще производство решения на ОСС, ищецът не имал качество на съдружник и поради това не е активно легитимиран да иска отмяна на тези решения на основание чл.74 ТЗ.

Поради липса на положителна процесуална предпоставка за упражняване на правото на иск, същият се явява недопустим, както е приел първоинстанционният съд. Поради това решението в прекратителната му част иска с правно основание чл.74 ТЗ, имащо характер на определение, следва да бъде потвърдено.

Така мотивиран, Софийският Апелативен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №949 от 02.08.2022 г. в частта му, **имаща характер на определение**, с която е прекратено производството по предявения от А. Й. С. срещу „Метро плюс“-ООД евентуален иск по чл.74 ТЗ за отмяна на решенията, взети от ОСС на 12.03.2021г.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред ВКС в едноседмичен срок от връчването му на страните, при наличие на предпоставките по чл.280,ал.1 и 2 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____